

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Корто почт. шль. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 л., Німеччині 750 мар.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словацькій 50 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 л., Австрії
750 ш. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редації: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

„Коментар“ до енуціяції.

Львів, 6. липня 1928.

Після відомого інтерв'ю (енун-
ціяції) з марш. Пілсудським, що його
передрукувала дослівно за „Глосом
Правди“ вся польська преса, по-
ставив помітний рух і метушлив серед
польських парламентаристів усіх по-
літичних напрямків, крім одинкарів.
Але й клуби одинки має в найближ-
чому часі зібратися на окреме засі-
дання, присвячене тому інтерв'ю.
Польські парламентарні клуби та їх
партійні проводи відбувають у сті-
сному порядку засідання, щоб „зай-
няти становище“ до тих численних
квіток, які зложилися на такий, не
можна сказати скромний, а навпаки
— навіть на дуже барвистий вінок ха-
рактеристики для польського парла-
ментаризму.

Першими, що зареагували на те
інтерв'ю, були пепесисти. Їм воно дуже
не подобалося, що більше, вони по-
чували себе ображеними і прийняли на
засіданні своєї партійної ексекути-
ви навіть дуже гострі резолюції про-
ти зневаги для польського союму і
польських „законослужителів“—пар-
ламентаристів. Однак ті резолюції,
опубліковані в партійному органі
польських соціалістів, підпали кон-
фіскації разом з передовою статтею,
яка їх інтерпретувала та мотивува-
ла. Самозрозуміло, що цей факт на-
псував пепесам ще більше крові,
як само інтерв'ю. Бо й ажке, хто ж
не воєні, хто ж не пепесисти, зоргані-
зовано підтримували і чинно спома-
гали транзакційний переворот у 1926 р.
А до того сам автор інтерв'ю, сам
творець проречистих характеристик,
сказав: „Вільно писати коментарі,
які хочете, але змінювати моїх слів
не вільно“. І не заважаючи на те, на
орган союзників транзакційного перево-
роту влада конфіскації за коментарі.

Однак на те, як видно, нема ні-
якої ради. І тому то „коментарі“ ін-
ших польських партій мабуть у пресі
не побачимо. А ті коментарі без сум-
ніву є, їх ухваляють, над ними голо-
сують не тільки Пяст і ендеки, але й
„Визволені“ та інші. Словом: у всіх
їх „диплоти“, у всіх їх накопичується
„гураган обурення“. Всі вони не мо-
жуть стримати того, що союм — це
немає чи теперішній, чи поперед-
ній, чи перший — дістав означення
„союм суверенних повій“, а теперіш-
ні парламентаристи удостоїлися та-
кої ядерної й образової ілюстрації,
як та, що кожний з них, мовляв, „має
привілей поводитися, як свиня і зай-
лак“. Та всеж таки один „коментар“
не підпав конфіскації. Таким „комен-
тарем“ треба вважати енуціяцію
маршала союму Дашинського про
теперішній союм та його працю, дар-
ма, що в тому „коментарі“ нема ні
слова про само інтерв'ю марш. Пі-
лсудського.

Марш. Дашинський сказав про те-
перішній союм так:
„Союм є якийсь місес у Польщі, де по-
льські промови є бережені посольською
невпущистію. З того приває розитись
обов'язок панувати промови над самим
себою. Парламент, який не є жалюгідною
парламентурою, мусить бути місцем вільно-
го слова, скрещування поглядів на дер-
жавні справи і суспільні, а також місцем
критичної відносини. Нинішній парламент —
немає ніякої. Перші сесія нового союму ви-
значається спокоєм дискусії, помаленьки

НАИБІЛЬША В КРАЮ ФАБРИКА ДЗВОНІВ



2525 3—52

БРАТІВ ФЕЛЬЧИНСЬКИХ

В КАЛУШІ, ВУЛ. СІВЕЦЬКА Ч. 18.
В ПЕРЕМИШЛІ ВУЛ. КРАСЬКОГО Ч. 63.

відливає на замовлення дзвони гар-
монійні й поодинокі, а постійно удар-
жує на складі понад 200 штук готових
дзвонів у вазі від 10 до 600 кг.

ЦІНИ ПРИСТУПНІ - СПЛАТА РАТАМИ

При важких запитаннях прохатимось
писати до нас вислати рекомендовано.

перше вчорішнє засідання. Теперішній
союм не має потреби, за винятком одного
випадку, виключати когонебудь із засі-
дання. Посли вистерігалися зневаги, про-
мовляючи до річ, а у випадку порушення
регулярності піддавалися розпорядкам про-
відника. Ніхто не вершав ані не кричав.
Вигідно в новій залі розміщені носії си-
діння в часі дебат на своїх місцях і за ви-
нятком уваги, заперечуючих промовців або
алявауючих переривань, не можна було
завважити ніяких нагальних реакцій. Два
випадки особистої зневаги виявили свій
спільний у суді чести“.

Марш. Дашинський уважав за до-
цільне зробити те, що випливало з
його обов'язку як маршала союму,
тобто взяти в оборону теперішній
союм очевидно з уваги на енуціяцію
марш. Пілсудського. Треба призна-
ти, що цей вчорашній лідер ППС,
цей великий поклонник марш. Пі-
лсудського, зробив це дуже диплом-
атично і хитро. Крім справи тепе-
рішнього союму, в якому він є від-
повідальним провідником, не доба-
чив цей політик ніякої іншої спра-
ви порушеної в енуціяції марш. Пі-
лсудського, на яку йому слід би теж
зареагувати. З того висновок, що
Дашинський погоджується з усім,
що сказав марш. Пілсудський про
попередній союм і про свою роль в
будові та розбудові Польщі, як та-
кож про польську конституцію. І це
є незвичайно характеристичне для
людини, що ввійшла до союму як
член ППС і що прийняла з рук тієї
останньої теперішнє своє становище.
ППС протиставляється дуже різко
цілості того, що сказав марш. Пі-
лсудський, а Дашинський реагує
делікатно тільки на те, що зачіпало ни-
нішній союм.

Що більше, ППС стає в обороні
того парламентаризму на будуче в
тих формах, що обов'язують і зді-
снюються у парламентарній поль-
ській практиці тепер, а Дашинський,
хоч боронить минулого теперіш-
нього союму, то цілком не підіймається
оборони його будуччини. Навпаки,
він погоджується цілком зі стано-
вищем марш. Пілсудського в аналізі
об'єктивних умовин теперішнього
польського парламентаризму та його
перспектив. Він каже:
„Теперішній уряд не має більшості в
союмі. Протигурдові опозиція є в більшос-
ті. Але та більшість не може творити
цілого уряду. Є три виходи з того „клау-
ди“

відносин: 1) розв'язання союму; 2) утво-
рення урядової більшості виключно з лі-
виці; 3) державний переворот. В практиці
витворилася ще одна оригінальна метода,
яку я назвав би методом невинтання кон-
секвенцій. Союм не ухвалює міністрові за-
яви довіри, але скерує йому напр. дис-
позиційний фонд. Міністр не витягає кон-
секвенцій з ухвали і остає на становищі“.

Це останнє є без сумніву найори-
гінальнішою методою останніх ча-
сів, але річ у тім, що ті, які вводять
цю методу, можуть від неї дуже ско-
ро відступити, розуміється, у зо-
всім не бажаному для парламента-
ризму напрямі, тобто у напрямі, гір-
шому від теперішньої методи. Мар-
шалок Дашинський мовчить про те,
а на кімші своєї енуціяції робить
такий висновок:

„Колиб у цьому союмі утворено постійну
більшість, то польський парламентаризм
міг би поволі розвиватися, але постійно,
як могутній чинник легального політич-
ного життя. Насильство, замах на конста-
туцію і парламентаризм можуть довести
державу тільки до важких криз“.

Колиб... тодіб, іншими словами і
марш. Дашинський не ворожить те-
перішньому союмові ніяких „роже-
вих перспектив“, бо утворення сталої
парламентарної більшості в ньому
неможливе. Знаслідуючи конституції,
тобто насильства над теперіш-
нім парламентом, він теж не вважає
надто трагічним, бо від того надіється
лише внутрішній криз, але не ка-
тастрофи. Так отже марш. Дашин-
ський, боронячи, як уже сказано,
минуле теперішнього союму, зовсім
не розпинається за долю його бу-
дуччини та й взагалі не бере собі
надто до серця долі парламентариз-
му в Польщі. В тому його станови-
ще вповні покривається зі станови-
щем марш. Пілсудського. А що мар-
шалок Дашинського не можна ніяк
ні виключити ні тим більше протиста-
вити цілій партії ППС, то виходи-
лоб, що й ППС не далека від його
позицій і поглядів. Звідси вже лег-
ко зробити висновок, що все П обу-
рення, вибите в протестуючих проти
змісту енуціяції марш. Пілсудсь-
кого резолюцій, які підпали навіть
конфіскації, є звичайною комедією,
що й фунта клакві не варта. Станом
у Польщі дозріває поважна криза
парламентаризму, криза, яку скоро
доведеться пережити саме теперіш-
ньому союмові.

зарисовується в тих перспективах
щораз виразніше передовсім можли-
вість, ба навіть неминучість близь-
кого франко-німецько-бритійського
союзу.

З двох боків іде інтенсивна робо-
та в напрямку такого західно-єв-
ропейського державного зближу-
вання.

Передовсім з боку Англії. Ще тіль-
ки недавно, як англійці післали на
пост свого посла в Парижі свого
найтугошого дипломата Тирена. На-
слідки не дали на себе довго ждати.
Європейська преса повна відомостей
і коментарів на тему очевидного
відновлення франко-бритійської
entente-cordiale.

На що? Проти кого? Хіба знова
проти Німеччини? Той самої, що вже
нині завважена економічно з Франці-
єю на смерть і життя завдяки зброй-
ній фузі своїх великих індустрій...
Адже це є публічною тайною усієї
європейської політики, що ось-тільки,
нерозривне вже нині зв'язані величезні
народні господарства по той і цей
бік Райну вимусить скорше чи піз-
ніше теж і подібний політично-мілі-
тарний союз обох народів. Покищо
робиться дійсною цей парадокс,
що „коли хтось і замирить назав-
жди німців з французами, то тою лю-
диною буде — Поанкаре“.

Це була саме його промова в Кар-
касоні, що нагнала байдикий страх на
поляків. А з другого боку не були
англійці, що післали недавно — до
Берліна свого другого найкращого
дипломата, Біркенгеда — „до спор-
товим справам“. І вже в 24 години
по його „спортових відвідинах“ ста-
ло публічною тайною всім, що німці
виповілять 12. вересня с. р. більшо-
визам некорисний для себе взаємний
торговельний договір і що „Німеч-
чина буде на будуче вирішувати
комплекс російських питань тільки
в тісній порозумінні із заінтересова-
ними європейськими силами“.

Отже поворот до заходу. Той
сам, що так недвозначно виявився
в останніх німецьких виборах, дар-
ма, що завваж німецька парламен-
тарна ситуація не може покинути у-
можливити переселення тенденцій і
змагання німецьких мас в реальні
життя... Кошичний рапальський роз-
рахунок на Схід і Москву приніс нім-
цям, окрім деяких початкових між-
народних дипломатичних користей,
у своїм остаточнім результаті тільки
політичну несовісність і неточність
складного партнера, тільки постійне
економічне ошуканство, тільки біль-
шовицьке вигравання чужих інду-
стрій проти німців і ще — в заміну
за мільйонні кредити — донецький
пропес... При тім усім німецький ан-
тіла до СРСР вносить усього і від-
слідок німецького антаго, а в тіх
3 відс. не булоб, колиб не постійні
німецькі кредити для більшовиків.
Економічна преса Німеччини гере-
повнена тих справ. А політична
преса повна плану для всіх німців
підоборювань Москви — post
factum.

Зате щораз ширший відгомін
здобуває собі в німецькій шпеленій
політичній пресі кампанія редак-
тора „Таймсу“, що від ві-
дома псевдонімом „Алсура“ вже
довго часу пропонує на сто-
ріках великої англійської преси цей
франко-німецько-бритійський союз
і бачить його прахид уже з простих
почини природної закономірності.

Замирення Європи й українська справа.

Берлін, 28. червня 1928.

II.

Як і не ставився до повоєнно-
го розвитку Європи всі ці „побі-
дники“ і їх дрібні сателіти, їх стано-
вище зложє в найгіршому випадку
тільки на деякий час спинити оста-
тннє оформлення процесу. Ось так

У своїх реальних формах це порозуміння не виходить покісно поза його перню стадію, а саме: взаємне економічне зближення. Наразі німі предкладають свій рахунок: визволення „Райхланду“, есентуальне взаємне обезброєння, прилучення Австрії до материка, ревізія східних кордонів, кольтоніальні маюдати, точне означення репарційної суми ітд.

Покійно і французи зі свого боку намагаються зберегти якнайбільше здобутків із всієї війни; вони намагаються обмежити розвиток можливості своїх компромісів і переконати затримати свою континентальну європейську супрематію.

В тих перспективах ініціяція активізація малої антанті і пана-Залеського набирає своєрідного політичного змісту. І трудно сказати, як довго цей торг триває. А проте: великі західні держави його даром не починали. Знають вони чітко, що тільки шлях взаємного порозуміння дає їм можливість ширшого, світово-політичного розвитку й передовсім визволення зпід щораз сильнішого натиску американської економічної і політичної супрематії.

Жінки в тяжі мусять дбати про усунення кожодорожнього впливу стійких через уживання природної гірської води Franciszka Józefa. Управителі університетських клінік жіночих недуг, одгодошно знають природку води Franciszka Józefa, бож легко її заживляється і загідне її ділення без побіжних наслідків слідує в короткі часі. 1-1

Занедбана фундація.

(Ще один голос у дискусії.)

Вже чотири статті про цю нещасливу нашу інституцію і з приводу її мали ми нагоду читати в „Ділі“. Одначе катор кожної з них підходив до справи лише з одної сторони. Всі бачать аину в льокаторях, що при вул. Театинській не отворено доі бурі для учнівців. При тому в першій і останній статті, яких автори обговорюють справу як добре поінформовані, представлено її в хибній світлі.

Перш усього мнється з правдою „Петарго“, немов би в камениці мешкали самі українці, а лиш одна польська партія. В дійсності в камениці є лиш половина українських льокаторів. Фактом є, що ніхто з українців по вілі не звиня опорожненого помешкання. Українські льокатори повенняли помешкання в часі, коли камениці у Львові стояли у повній доі до половини порожні і всюду було подостатком помешкання. Тоді стаяло льокаторів до камениці, вказуючи на обовязок українців підтримати свою інституцію. А до того не був час, коли ця камениця була в аваріях і справа була в тому, щоб відсёко

не зарекувало помешкання і не лишало цілої камениці. Про бурсу тоді ніхто навіть не думав. А тепер, коли задляки чиниш цих українців сплачено доати і відчинено каменицю та коли ниралі тоді перенести цим льокаторам (просто заадя недовості грошей на здобуття помешкання в іншій камениці), промовляється м до патріотизму, що належить опорожнити каменицю. Ці українці-льокатори ставались до інституції асе льоально — хоч би ремонтуючи мешкання майже виключно своїм коштом і не ставили ніяких домагань до видау, хоч польські партії виставляли лиш рахунки за кожну найменшу напругу і квоту стаяли з чинищу.

А що станеться з льокаторами поляками і жидками, що є на кожнім поверсі? Чи є можлива бурса в повній того слова значині, розкинена по дві кімнати на кожнім поверсі і то часто без виходків, які подовина льокаторів має спільно з іншими?

Якщо виділ бурі хоче отже її отворити, то повинен поступово займати звільнені мешкання під бурсу, а не віддавати їх даліше новим льокаторам. А тимчасом не так давно, бо 1923 р., авіанеже мешкання п. Коцовського віднаймлено даліше за відступним жидом Ротенбергом. Або виділ ставить собі за ціл, що має бути бурса: використовує кожну нагороду до опорожнення помешкання і звільняє в цей спосіб одно помешкання за другим, щоб здобути вілілі цілу каменицю на цю високу ціл, — або не має тої цілі, а тоді нема що нарікати на льокаторів.

Я переконаний, що поволі льокатори покинуть цю каменицю. Але нараз годі опорожнити її, бо німці тяжко здобути чини помешкання з одного дня на другий. Тому хоч вчасні скажу те, чого не міг зняти „Сусід-а-Театинської“ у статтях д-ра Чайківського й о. Застири, як побуться „депохліпаних льокаторів“: треба, щоб виділ бурі поставив собі за ціл і до цієї цілі змагав!

Якщо виділ матиме вже цю серйозну ціл, то певно вже в короткім часі камениця буде опорожнена. От вже тепер звільняє одно помешкання п. Куличинський. Виділ повинен використати це і не віднамати його даліше. А покищо в цій переходовій часі повинен принайменше грошавими запомогами помагати бідній молоді з тих грошей, які вливають з чинищ від льокаторів.

І. Громницький.

Найходліві Фугари, Маркізети, баповинні виробити фантазії Кренісі, легкі воляники, поруча в величезній анборі фірма

АНТОНІЯ УВЕРИ
Львів, вул. Галицька 10.
Ті самі новості у філіях: в Стрії, Дрогобичі, Тернополі і Тарнолі.

Від Редакції: На порушену у нас тему про занедбану фундацію є ще в нашій редакційній теці кілька статей. З них помі-

стимо при наближчій нагоді тільки статтю п. М. Зубрей, в якій обговорено негативні сторони нашого бурсацького анхотання і подано проект доцільного анхотування молоді по українських бурсах. — Незалежно від того приславо нам ще дві статті, спрямовані проти одного нашого громадянина, що перед кількома роками звиня три кімнати в Торговельній Школі „Пресвіт“ у Львові, зобовязуючись опо-

рожнити їх в ці місяці, як тільки тільки того потреба. Тепер Тар. Школа тих анхот конче потребує, бо розривалася анхот і не має за причинити анхот. Яна і помешкання не буде в якій філії анхот, несе, прийдеться жиди знянути дві анхот школи. Та ми віримо і певні того, що анхот громадянина зробили прикру анхот школи і віддасть задати анхот анхоті анхот, на яку вони призначені.

Українське Історично-філологічне Товариство в Празі

З приводу 5-літнього існування (1923—1928).

Дня 30. травня 1928 р. закінчився пятий рік діяльності „Українського Історично-філологічного Товариства в Празі“. З цього приводу на засіданні Товариства в дні 5. червня прочитано справоздання за 1927/8. пятий рік його діяльності та подано коротенькі відомості про пятий річний його працю.

„Українське Історично-філологічне Товариство в Празі“ засновано 30. травня 1923 р. заходами професорів Українського Університету в Празі Антонієвського Петра, Антоновича Д. Біланова Вас., Колесні Ол. та Шербанівського Вацлава. З початку свого існування Т-во скупило коло себе найбільш активні нау. і силні української еміграції, що працюють в ділянці історії і філології та інших близьких до них галузях знання. Нині воно нараховує у своїй складі 39 дійсних членів та 7 членів-співробітників, отже всього 46 осіб, які перебувають не тільки на території чехословачької республіки а й поза її межами (Франція, Польща, Німеччина, Австрія). Дійсним членом може бути та особа, що закінчила високу школу та має друковані наукові праці. Хто не має останніх, може бути лиш членом-співробітником. Справами Т-ва керує управа, що складається з трьох осіб: голови, його заступника та секретаря, які вибираються на один рік. На протязі п'ятих літ щороку на голову вибрано проф. В. Д. Антоновича, його заступником — проф. Ол. Колесню, а секретарем — проф. В. О. Біланова. В такому самому складі вибрано управу й на шестий рік.

Діяльність Т-ва найперше виявлялась в упорядженні праць наших засілань, під час яких читались реферати, а з приводу останніх переводились дискусії, в яких брали участь не лише члени Т-ва, а й гості. Таких наукових засілань за минулих п'ять літ (до 30. травня п. р.) відбулося 180, себто на один рік припадає по 26 засілань; на них прочитано 197 рефератів та 4 річні справоздання. Засідання відбувалися pravidльно щотини в університеті, ввесь час, як були викладачі у університеті. Підчас відпочинку, великодніх та літніх перерв, коли університетське помешкання було замкнено, засілань не було. Окрім наукових засілань відбувалися ще й засідання адміністра-

ційні для вирішення біжущих справ Т-ва, вони значущо відбувалися по закінченні наукових: або було сесійною й а сесійно-адміністративними засіданнями.

Із 46 членів Т-ва в читанні рефератів брало участь 27 осіб (у порівнянні з іншими товариствами відсоток дуже великий); з них три особи англословачького, інших по три, чотири, дев'ять і більше рефератів. Одна член протиня в цей час 19 рефератів, один 21 і один — 22. Всю зазначену кількість рефератів спеціалістичні можна полігати так: історія — 154, філологія — 17, фізографія — 22 та інформації — 4.

Розділ історії складають такі галузі: археологія — 25 рефератів, історія зь сьмешства — 27 (у тому числі 12 прочитано Т. Шевченком), історія мистецтва — 29, історія права — 5 та історія мови — 68.

Немаю прочитаних рефератів використано по різних українських виданні у Кіліні та Львові, почасти в Празі. Ам більшість їх закінчилися в рукописі, бо щодо друку своїх праць українці члени а в доволі неоприятних обставинах. Само Т-во спромогало видати друком тільки один том своїх „Праць“ (Прага, 1928, 208 стор.), який вишло з друку рефератів та протоколів засілань першим роц. За відсутності грошей „Праці“ далі не виходили. Літографії вийшли ще 4 річні справоздання.

„Українське Історично-філологічне Т-во в Празі“ брало участь у жидавському конгресі етнографії та етнології у Празі (в червні 1924 р.) вело активну роботу для підготування Українського Бюрового Зідау, що відбувся в Празі 1-3 жовтня 1926 р.; воно утворило Український Академічний Комітет, що обирає всі українські анкетні анкети та анкетні товариства в Чехословаччині і має близькі зв'язки з „Россправом і тельдентуель“ при Лізі Націй. Крім візувало цей Комітет Т-во при анкеті п. р. і заадки енергії свого голови республіки Колесні, він широко розповсюдив анкетні анкети у справі репрезентативної української науки з міжнародних відомості. До 31. травня 1926 р. Академічний Комітет існував при „Українському Історично-філологічному Т-ві в Празі“.

МИКОЛА МАТІВ-МЕЛЬНИК.

Із нетрів ночі.

(Продовження).

Засміявся від уха до уха. (Ясна були поблібні до пороха, що дедво держиться в собі.)
Попросив сіринка... Утішно розложив на столі дві пакки роблених цигарок і підморгував: бері!

...І що я тут робитиму в товаристві цього група?... Він скинув „кабату“ й кинув на прічу... Чорні пята під пахами, під горлом і на грудях апід подерті сорочки, наче антопані зрубні серед зелених борів. Віянуло землею й попелом...

Ах так, я вас розумію... Зогидити останній ясного, що лишидось у могому світі... Хочете мене туди, на дно... Так бавитесь кіт мишкою, легенько: трошки зубами, трошки пазурами... вона тікає, а пазури так тихо мягко... і — глаб!

Цей довгий Міхель, ось він тепер тут, сторчить як у лісі пень перемертий цвілаю і грибом. Ті посинілі лікті, що нагадують спичі у крісі похоронного ридану!

(Зловрадний за дверми хихіт, і який, як Звичі Magi! Лянув по стінах, упав на кам'яні сходи й покотився на вулицю...)

— Сховий хліб! — крикнула думка, але вже пізно. Міхель сів у габіанах до стола, відлучив брижку й замавав беззубим млинком. Вузькі

позіки закліпали живо, вилиці жували захланно. Широки нігті з синіми перстнями танцювали коло рота: як великі осінні мухи.

Потім він дав мені, але я не був голодний, краще хай він уже все зість, рано я дістану свіжу „порцію“. Я дуже вітшився, що Міхель кінчив останню кришку. Але я забув за той глек з якого я пив воду. Тепер я бачив його в долонях Міхеля, бачив як його губи ахилили половину криси. По боках спливали два потічки на подерту сорочку й антерті на колінах штани.

Я вже не мав тут нічого: ні хліба ні води. В мене був дивний гнів, але він був безсильний — і перегарав сам у собі, як вугілля в попелі.

Довкола мене гуло повітря, сунулось на мене слизке й мертво і адавловало кожний рух тіла. Я присунувся ближче під вікно й ловив грудьми свіжу течію, й не рушався з місця.

— Що буде тепер, га?...

Так хотілося ходити, міряти клітку монотонними кроками... Легіти тоді у світ думками... Але-ж я мусів думати про нього, дивитись на його котичий лоб, дихати потом його тіла, втігати в себе сопухи прокази.

А що, як приїде ніч... Я тямлю, як спав на поді в рові між трупами побитих товаришів, як несло від них одуром смерті; але я їх не боявся... А його, цього довгого Міхеля...

Крізь дверні вузлували дві бляшанки з юшкою, у якій плавала скручена дупина з фасоль і пригар із вишквареного сала. Голод...

— Не руш, чуєш? Я кинувся до дверей, але й шим разом він скочив як кіт, ухопив за кріси обі бляшанки...

— Ух, зловач! Його великі пальці кулаки аж до горішнього сугаву... Тоді я вхопив свій хліб, стиснув його під пахою і скоро сів на місце. Моя бляшанка стояла на столі, але я не міг туди дивитись.

Другого дня я зрозумів, що він не робить нарочно. Я стояв уже коло дверей і ждав, але не принесуть їду... Алеж хоч який я був голодний, я не їв нічого. Нудний біль лаяв під грудьми, мов галючий клубок і наводив омліки. Ми груди западалися, наче старий гріб.

Так, я їм кулаками об двері! Або нехай його забуреть знісся, або...

Двері гуділи, аж відгомном несло — і ніхто не приходив...

— Вже не можу. Кулаки оббили засід, ах подумай у них печі. Пробував черевиком, але я те не помагало: ніхто не обивався (а з чого кроки вартового, хібаж він зовсім оглух)?

— Як я цього чорта неспамідажу? Чи не дите? Він бавиться моєю ложкою. Узяв її у мене й острим кінцем довго дощку в столі. Що я їм подію...

— Кинь, чуєш?...

— Fi-fi-fi...

— Мааааа...

(Продовження буде)

Д-р Бронислав Овчарський

у внутрішніх недугах у літній сезоні в Кривий під „Тополями“.

Із Берліна повідомляють офіційно, що віце-президент Польщі і Голландії, а також інші члени в експедиції, які були в Англії. — На брані, кораблі „Дрей“, що приїхав із Гамбурга до Марселя, отримав крадіжку віце-президента. — Директор польської поліції Гржецький повідомив, що д-р Овчарський у останній подорожі відвідав тайні агентства.

— Приборна „договорна вера“. Співачка відомого опери Марія Бріда, під час останніх своїх виступів у Парижі, обрамлюючи, коли дістала нічлею відпочинку від брані, уряд, як і інші інші артисти і артистки її почести відкинула. М-ста Бріда, коли вона виступала, що зробило помилку і тепер до неї не приїжджає так: Бріда дістала відпочинку „старшинської панни“ — портрет від міністра освіти Бріда і його власноручного присвоєння.

— За „Марсельську“. У мадридському „Урядовій Вісник“ видрукований приклад поштового суду в Торедадор на буржуйського агента міста, священика і трьох громадян, засуджених на 10.000 песет за те, що на тротуарі вивча буржуйського мажора організації грати „Марсельську“.

— Магомеданська релігія європейцями. У Константинополі склали універсальну комісію для приготування плану як арифметично-раціонально му-сультанської релігії в турецькій республіці. Комісія виникла з основної думки, що релігія не інстинктивна соціальна. Тому вона повинна ретельно вивчатися домагаючись сучасної доброту поступу. Отже запровадити такі реформи: антив розсудується перед метом треба осясати; у меті слід закласти сильні мотиви для віри; турецьку літургію мову треба заступити арабською; для зміцнення святої повати богослужень треба закласти епі і музику.

— Де відпочивають від пива. Пивовари Мюнхена сильно зазурюють бойкотом проголошеним баварцями проти славного пива. За останні роки вживання пива в Мюнхені зменшилось на 30 пр., а одночасно сильно зріс смак до молока. Коли в жовтні минулого року пивовари сорганізували великий „линійний базар“ мюнхенців, вони на нім, молоко. Видко, що мюнхенський пивоварів приймає море „відпочивають“ їхні пам'ятки як теор.

— Невикористані архіви. Ленінградські архіви біро має 8000 невикористаних цінних зображень архівного матеріалу в перед-договірній довідці, досі невикористаних. Вони повідомляють, що багато архівів не працює часто тільки енергії, щоб розкрити багатство цінностей розкрити в цих архівах.

— Докладіть нам, чи якнебудь гуманітарна, освітньо-культурна чи інші українська установа одержала хоч одне зодолго від чужого кооперативного Товариства! Цього не докажете! Чужі пхатися до чужих, а оминають своє Товариство! Пригадайте собі гасло: „Свій до свого“ і обслуговуйте своє життя в Товаристві „КАРПАТІЯ“ Львів, Руська 18. І. п.

Театри.

Міський великий театр:
6-го т. 7-30 веч. „Турандот“,
7-го т. 7-30 веч. „Турандот“.
Міський „Театр Новин“:
6-го т. 8-30 веч. виступ театру „Qui pro Quo“.
7-го т. 8-30 веч. виступ театру „Qui pro Quo“.

КІНА.

„Палас“. Дина та чудеса джунглей.
„Америка збанкрутується“.
„Лев“. Вона має дещо.
„Аполло“. Пушпаков гарної дани.
„Фатаморганга“. Королева Мулен-Руж.
„Байка“. Снежинки і гірші Парижа.

Сучасні спортивні городи.

Під увагу всім приятелям українського спорту.
Ща дивлячи, коли в нас швидко виду-ється таке урядження найбільшої української спортивної площі, площі „Сокола-Батька“ у Львові, стоїть на першій плані, було би вказати звернути увагу на те, як розвинутий питання аматоризму площ у інших державі. В нагоди відкриття великого берлінського руханкового-аматорського тижня від 3—10 червня 1928 р. мав я змогу, як запрошений кореспондент, брати участь в окремій поїздці, котру влаштувала управа міста Берліна в цілі перегляду берлінських площ і городів. З того приводу подаю кілька слів.

Пасажир руханки і змагу аресою ба-мірно в Німеччині, головне по війні. Головним аматоризмом не є рекордні осяги виступів, але популяризація змагу і руханки та популяризація їх серед найширших має населення. Великі змагування, які Німеччина в цій справі організує, кидко пайкраще на тім, що також і обаброшений нарід, котрому не дозволено своє мужеське населення вишколювати під час військовій служби, може виховати в дорозі й сильна похвала, скоро лише атмік притягують молоді умі від дитинства до гартування тіла. І саме ту цілі мають сповнити передуми міської спортивної городи.

Сучасний німецький спортивний город має 3 завдання: 1) він має служити баченням для аматорів, які можуть там відпочивати своїм тілом та змагання у всіх вікових спорту; 2) він має служити місцем відпочинку для цілого населення, котре в цей спосіб абляжиться до спорту і змагу; 3) він має служити місцем забав для дітей, які в цей спосіб виконуються не лише на свіжій воді та під промінням сонця в дорозі, але які також уже від ранньої молодості несвідомо заінтересовуються тілесними вправами.

Отже трьом вимогам відповідають усі сучасні спортивні площі, уряджені в останніх роках у Берліні. Передаючи в густонаселенні робітничих ділянок отворено городи, які своєю величиною (город над озером Пленер у ділянці Велдінг займає площину на 300 гектарів) вказують, а його енергією та з якою далекобійністю в будучість приступили ліній до свого завдання. Такі городи освоювали переважно на пісковищах, занедбаних про-сторях, над болотистими малими озерами, на периферіях міста, як також на невідповідних від будови міських і са-міх міст.

Сотки робітників (переважно безробітних), як також самі члени різних спортивних товариств і союзів (які працюють безплатно і добровільно) виконали гігантське діло.
В таких городі, (яких сьогодні в Берліні велика кількість) аматоризм по середній на найбільше підхожий місці грині і місто до упору. Тут містяться: грині до козального м'яча, грині до ручного м'яча та гольфа, біжні, токи, скітчинг, виміти: кулею, ратингом і т. д. надальше двома-сидіючий токи, також теж євразійні до стрільниці з зрієм малого ка-лібру, а де є бачення воле, і плавальні. Пленер є відрізок аматоризму: всілякі бачення, стовпчик (частіше парні), тільки побудовані на відрі старинною амфітеатру, плавальні стовпчик, як також одностайні для вправлення, заосмотрені умовальними та куляними. Грині по більші часті так устроєні, що дуже велика кількість спортивних може рівночасно вправляти різними приладами.

Довкруги грині бачення в модерних городіх травинки, парні і дорозі до провідів, де населення ланці ділянки міста може провести своїй і відпочинковий час і рівночасно пригладитися до зпра. Набільше відпочивають люди спортивні площі, поможні над озером, де можна в гарний час і сакупатися (а купальні на спортивній площі „Рейбер“ купається часом нарає 25—30.000 людей!).

На площах для населення є місця для дитячих забав: пісок, бродники (біжні), керинці, штучні ставки і т. д. Сиди і на великі, окремо устроєні полями випро-яджують в айті родичі свої діти і вони перебувають цілий день на саїм по-літрі. Також шкільні викладають в деяких дитячих тижнях діти до городу і тут відпочивають взула.

Зокрема треба сказати про фонди, бачення величезні суми прикрають отсі спортивні городи. Поодинокі ділянки самі по більшій часті достарчать на собі на удержання городу, а управа міста лише час до часу дає допомоги. Управа площі не змагає до освітлення великого доходу: грині відпочивають площу служать лише на удержання площі.

Ціна вступу вноситься прим. 20 фенігів від особи, а 5 ф. від дитини. Хот варієт такого городу велика, не ама-ходимо там найбільшого числа сторони, тільки кожний прохочий знає, що не-так сказати, його власність, він унікає всього, що віншає урядження і держа-городу. Одним словом: культура.

Дбайливі і ошадні гасдині жпають виключно ЛЯКЕРІВ ЛЮЦА (Lutza)

відзначених 4 нагородами державними і 22 медалями, а то:

Лякерів емалювих лискучих білих.

Лякерів до долівки з гарним полиском і небувалої тревалости.

До набуття у всіх складах фарб.

Спортивні городи, що масово повстають в Німеччині по війні, вказують змагання тілі високо культурної нації: охоронити вишколеним тіла від дегенерації авадної з усім поступом культури і виховати тут покоління, яке, поже епід і відроджує, підіймає боротьбу за таке існування свого народу, яке він хоче мати.

Вже цілі акції ми можемо навчитися багато і авторитетні цей практичний досвід німців, який для будучисті нашого народу може мати велике значення.

Р. Ярій,
член „Союзу приятелів українського спорту“ в Берліні.

Дописи.

КОЛОМІЯ. (Свято-концерт у 40-ліття Народного Дому.) З приводу 40-літніх роковин для оснування Товариства „Український Народний Дім“ в Коломийі відбулося дня 7. червня п. р. велике ювілейне свято. Рано відправився в парохіальний церкві Служба Божа, а ввечерю відбувся в залі Каси Опашности святочний концерт. Не будемо спинятися на привітному слові і рефераті про історію Нар. Дому, згадаємо тільки кількома словами про мистецький бач програмі концерту, на яку зложилися: сольний п-н Озарки Левинський і д-ра Сірка, скрипочне солю проф. Е. Перфелського, антура мішаного хору „Коломийського Бонна“ і воєво оркестри та декламация д-ра К. Кисілевського і Станіславова. З виконавців на перше місце виблисли п-н Левинська, що співає Людкевича „Піду від вас“, Лисенка „Австри“ і Берліа арію з „Маскенбаля“, а як надалі „Думу про Нечка“ і арію з „Тоєки“. Головний співачка святий, поаний і звучний, вона орудує цим амплі і швидко. Не диво, що її виступ в Коломийі унічався великим успіхом, що одесні і провінційні аматори до кожної відомості про неї, що її по другій її тоції зважало шістьма. З інших виконавців сольних токів відмітимо ще проф. Перфелського, що абірає теж гуртат одесні і д-ра Сірка, незучого в Коломийі, що співає „Ой вербо, вербо“ Людкевича і арію з „Тоєки“. Окремо слід згадати про ансамбль і кожного погляді декламация д-ра К. Кисілевського. Інші точки програми — по були виступи оркестри „Колом. Бонна“ (на початку концерту) і хору „Кол. Бонна“ („Хустина“) в супроводі оркестри — на закінчення концерту. І хор і оркестра виконали незначально гарно дис-рігентом д-ром Станіславим. Загальний еякто-концерт випало дісно величало і залишило по собі жалячий спадок.

Філателістичний куток.

П. Зід українських філателістів у Львові.
Перший від українських філателістів, який відбувся минулого року, дав почин до організації українських збірників від Польщі. До того часу українські філателісти не мали ніякого свого товариства. Шобно до (ініціативного) редактора „Українського Філателіста“ (Відень) і д-ра Івана Турника відбувся в 1927 р. Зід українських філателістів у Львові, на якому вибрано (ініціативний) комітет в особі п.п. Роздольського, Кирієва, Морозовського та Сирського, котрий має укласти статут і повести впраду на іній Філателіст. З ріжних причин цей комітет не міг як слід виконувати свого завдання.
П. Зід українських філателістів відбувся від 30. червня п. р. у Львові в залі Наук. Г-ва ім. Шевченка. Зід вітали д-р Миколасюк, виступивши тезисами об-лами асистентів на чолі української

філателіст редактора д-ра Ів. Турника і всіх учасників зиду. Після антура справу організації українських філателістів від Польщі, окремим у Львові. Як зразок організації подає німців, котрі значно шкоро, на ми зважувалися українськими марками й оскупили вже в 1919 році „Україне-Філателістів Фербал“. На чолі цього Союзу стоїть від-визначний вімецький філателіст-дослідник. Крім цього в німецькій філателістурі є повільне число книг, прас-влятих українському маркозбирателю.

З черги п. Корчаківський подає шротний огляд праці (ініціативного) комітету. Ми докладаємо, що українські філателісти зробили в 1927 році п'ять збірників, але недовстача своїх доміла не дала мож-ности розвинути збірку до товари-ства. Це було головним чином перешко-дливо, що різні змії установи об-позвали нам кімнату, а в останній зби-рці її відмовили. Вже такі українські збірники проводили між собою обмін марок і вели переписку із запрошуваними фі-лателістами. В році 1927 організував п. Корчаківський перший філателістичний курс при пласті. В курсі взяло участь 25 учасників з додатком вислідом.

Описав п. Корчаківський проітяз про-ект статуту української філателістичної організації. Українці, що деякі поправки до того статуту має виготовити „новонабраний“ комітет і представити його зід до за-твердження.

Шиний реферат з приводу 10-ліття української марки та українського філа-теліста виконав ред. „Українського Філа-теліста“ д-р І. Турні. Здалий реферат друкуватиметься в „У. Ф.“ і потім від-де окремим відбитком (Відбиток „У-країнського Філателіста“ ч. 1.

Після короткої дискусії проітязовано на вибори нового комітету. Вислала п. Кирієва, шоб новонабраний комітет у-членувався як зід „Товариства Українських Філателістів“ у Львові і за-початкував збіркову праці, прийнято сп-визначено. В зід відповіли: д-р Д. Миколасюк — голова, о. К. Загайке-вич — заст. голова і провінційні обслу-марок, В. Вейна — секретар, п. Волжар — скрабник. К. Миколасюк — прес ре-ферент. Новий п'ять поставлено докласти свій статут, шоб на цьому році україн-ські філателісти мали своє статутне товариство.

Слід згадати, що о. Загайкевич, іду-чи на руку ланці збіркам, віддав радо-свою кімнату до розпоряджисті тва-рства. Виді зирів д-р Миколасюк, ві-слого того зробив фотографію шкни. На зід прислав привітну телеграму п. С. Шрамченко з Чистотона і зід фі-лателістів в Коломийі.

ОРГАНІЗУЙТЕ ОЩАДНОСТІ!

Приступайте до Всенародної Організації Великого Кооперативного Капіталу!

Зі спортивного життя.

„Фоніка“ (Ворислав) — Стелен (Ворислав) 5: 2.
Розіграно ці змагання від 23 VI. п. р. „Фоніка“ у цьому сезоні вела перш у цьому нафтовому баскеті, невелика побачили своїх супротивників. Цікаво бачити побачили змагання ці багато об-пачили друзими з котрими в селі-пачили. Чи не прийде би кося „Фоніка“ в Львові?

А. ПЯСЕКІ С. А. ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ

ВЛАСНІ СКЛАДИ: Краків, Головний Ринок, Лінія А-Б і Ц-Д.
Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

порушає безконфліктно, у великій виборі цукру, шоколаду, сметанової, молочної, десертної і до варення як також чокотки, варення і цукри. Не шукаючи реклами, але якостями знаменитими виробами, зробленими з гарантованих частин сировини, хочемо здобувати прихильність найширших кругів, одночасно численні найкращі цукерки.
Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.

39-2

Всі українські діти до української школи! — Хто мине рідну школу і посилає дитину до чужої школи, той ворог своєї дитини й української нації!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

СКЛЕПАР потрібний до великої ново-основаної кооперативи. — Зголошення: о. Т. Левинський, Радовині п. Ковача. 26 1-1

ЛІЖКО „Патент“ з динамовим матрацом складає 30 зод. в ідеалі при браку місця. — Фабрика ліжок Зате, Личківська 172. 25 1-6

ІНЖІНІР-ЗЕМЛЕМІР з практикою шукає по адм. — Серйозні ділові пропозиції посылати на адресу „землемір“ до редакції „Діло“. 20 1-2

ІНСТРУКТОР-гравіст, сейчас потрібний — Усмія слати Ір-кат, Уряд Парох, Боршківці п. Окопи св. Тройці. 32 1-2

ФОРТЕП'ЯНИ - П'ЯНИНА від 1900 зод. — на догляді сплати поручає „Монішю“ Зіморонича 10. 2363 1-3

ШЕНКЛІВНА, Пекарська 44. Курс до кваліфікації і матури від 16. липня. 1500 апробованих. Ціна 70 зод. випуску 10 зод. 2463 9 12

ГОДИННИК ВАШІ буде найкраще нагляданий у найбільшій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів, пз. Марійська 5. — З проханням прохимо репарації прислати поштою. — Старомодні дамські годинники переробимо на руки. 3 6 98-7

ОЖЕНИТЬСЯ чоловік з брутальною або шаткоюю — Зголошення до Адміністрації „Діло“ від „Учитель“. 23 2-3

УКРАЇНСЬКА КРАВЕЦЬКА кооператива в найбільшій політовій місті пошукує самостійної крамничі і самостійного крамля до ведення роботи, який виконувавби крамничі роботи мужеські і жіночі та кушнірство. Референтується лише на перворядні сили. Оферти слати до Адміністрації до дня 17. п. в. під „Кравецька кооператива“. 21 2-5

ОГОЛОШЕННЯ.

За зголошення Редакція не відповідає.

Зод. 6-60 **ГОДИННИКИ** Зод. 6-60
иноземні швейцарські з гарантією
підпису Б. ГРИНБЕРГА Сикстуська 4
2393 1-2

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. П. п. Серйозні зняття зубів, пломбування й виникання зубів без болю. Штучні зуби з янучку і золоті після американської системи. Пациєнти з проханням поглядуються в найкоротшому часі П. Т. Урядовим і студентам значна 15 зод. Покіска і слатах. 3-5

Християнська Громада в Бориславі оголошує отрим

Офертову ліцитацію

на викуп або продаж абсорбційної фабрики газоліну в Бориславі.

Оферти наслідати надіслати в закритих конвертах з написаним: „Оферта на викуп/продаж купно газоліну“ до дня 15. вересня п. р. віатах дня 15. вересня в год 11-18 відбувається відкриття оферт.

Управління Громади застерігає собі свободний вибір згідно неузгодження ніякої оферти. Рішотасно зазначається, що на случай прийняти Управління одної оферти, відомості буде переведення транзакції від затвердження відносно оферти Надзир-ного Влада.

Референти можуть оглядати об'єкти від дня 1. липня п. р. починаючи в годині від 10-01 до 12-01 за попереднім зголошенням в бірі Християнської Громади, де одержати більш повні відомості про до викуп викупити, згідно купна.

Борислав дня 28. червня 1928.

Начальник Християнської Громади Інж. Роман Махніш; в. р.

ДО ПРОДАЖІ: Вілла вул. Кехановського комфорт 500 сажнів городу і саду, вісімдесять доз.

Новий повернений дім для рази 2 повоі збудовано — 2500 доларів.

Дім 2 повоі кухня, город, сад середмісця — 2800 доларів.

Відомість: Іван, вул. Курнова ч. 24. від 1-5. 7 2-3

НОТАРІАТ в Підбузі коло Самбора пошукує молодого соліситатора — виправленого в справах спадкових і ціншучого на машині. 12 1-3

ДЛЯ ЛІТНИКІВ.

В Дорі, злісний кліматичний літницький Пансион Олена, значно побільшений, гарне доглядне положення, соняшні кімнати, першокласний харч, на десертів масі власного виробу. Лікарі в місці. Ціни помірковані. Зголошення до Управи. 2341 4-7

ПЛАТІМО високий ціни за зод. зод. брідний і перли Дембровські-Розважескі, Львів (Готель Жоржа), вул. Академічна ч. 2. Опінка безплатно. 2181 3-2

РУТИНОВАНО-ГО КОНЦІПЕНТА приймає з днем 1. вересня 1928 р. канцелярія адвокатів Д-ра Лятона Горбачевського і Д-ра Володимира Електронича Чорткові. 20 2-3

ОГОЛОШЕННЯ

СТОЛОВЕ НАКРИТТЯ

з хімічного срібла на білому металі по фабричних цінах у **МАНДРА**, Коперника 14. 2601 напроти кіна „Коперник“. 5-10

Спеціаліст попер періодів, серця і мотука

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

2353 Пересилання Рентгенів. 2-24

Повідомлення.

Маємо честь повідомити, що для 1. липня відкрито ми кімнату до спідня як також торгівлю декатесів, вина і колоніальних товарів.

Нашми старанням буде задовольнити П. Т. Публіку під комдин оглядом там бізше, що власники цього ново отвореного льокалю є фахівцями, з яких перший як був, співробітник перворядних заведень гастрономічних, другий знов як був, співробітник колоніальних відділів знаної фірми А. Шковрон у Львові, дають певність совісних шн і доброї обслуги П. Т. Гостей.

З нововведінням **ВОЛОДИМИР СВИСТУН** і **ЙОСИФ ШКОВРОН** Торговля колоніальних товарів, декатесів, в на і кімнати до спідня 31 1-1 **Львів**, вул. Личківська ч. 17.

Подяка.

Всесвітньому Отцю Майорові Нагурницькому у Варшаві складаю отосю дорогою сердечну подяку за безінтересний труд коло похоронів могого мужа ба п. Івана Мисака.

Казиміра Мисакова з дітьми. 26 1-1

МИЛО зі ЛЬВАМИ**Під озимину сійте СУПЕРФОСФАТ**

16 і 18 прц.

а будете мати добрі урожаї. Замовляйте вчасно — гарантований товар зі знаком „СУПЕР“ через свої кооперативи — в Союзи

„Przemysł Superfosfatowy“

2526 Warszawa, Kredytowa 4. 3-6



ФАБРИКА футер „Хрої“, Львів, вул. Городецька ч. 95. Приймає негайно кількох білошкірників як також кількох нехвалікованих місцевих робітників і робітниць. — Зголошуватися від 8-10 год. 22 2-2

ТІЛЬКИ НА ЗЛІ ДОРОГИ САМОХОДИ „P R A G A“

4-осібні з 4-дверми і 2 запасом колами. Інсталяція Bosch, криті шкірою, смаковані Ducco. Зужиття бензину 7 літрів на 100 кілометрів.

Представництво: **Львів**, вул. ЯГАНДОНСЬКА ч. 7. Тел. 365.

Негайна доставка 27 1-1

„ФОСФОР“

ФАБРИКА ШТУЧНИХ ПАЗОВІВ

Л Ъ В І В

БАТОРІЯ 32 Телеф. 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кісткові і фосфорово-азотові, **МІНЕРАЛЬНІ** і амоніакові.

РЕФОРМФОСФАТИ: кісткові і мінеральні від 18 до 26% P₂O₅!!!

ТОМАСИНИ: „Columeta“. — „Зоря“ і інші як краєві так і закордонні.

СОЛІ потасові і КАІНІТ, **АЗОТНЯК**, **САЛІТРА** (Хоржовська) амоніа-

САЛІТРА чілійська — **СІРЧАН** амоніаковий

напко назвоове палене і мелене (97% CaO) — будівельна напко

ФОСФОРІТИ палені і мелені (CaO) з розп. P₂O₅

2561

13-30

Доставка вагоном і зетайл по фаб.

цінах і на найдог. усіляких кредит.